

Neformálny portrét

Rozprávanie obrazom

Veronika Rónaiová Osamelá

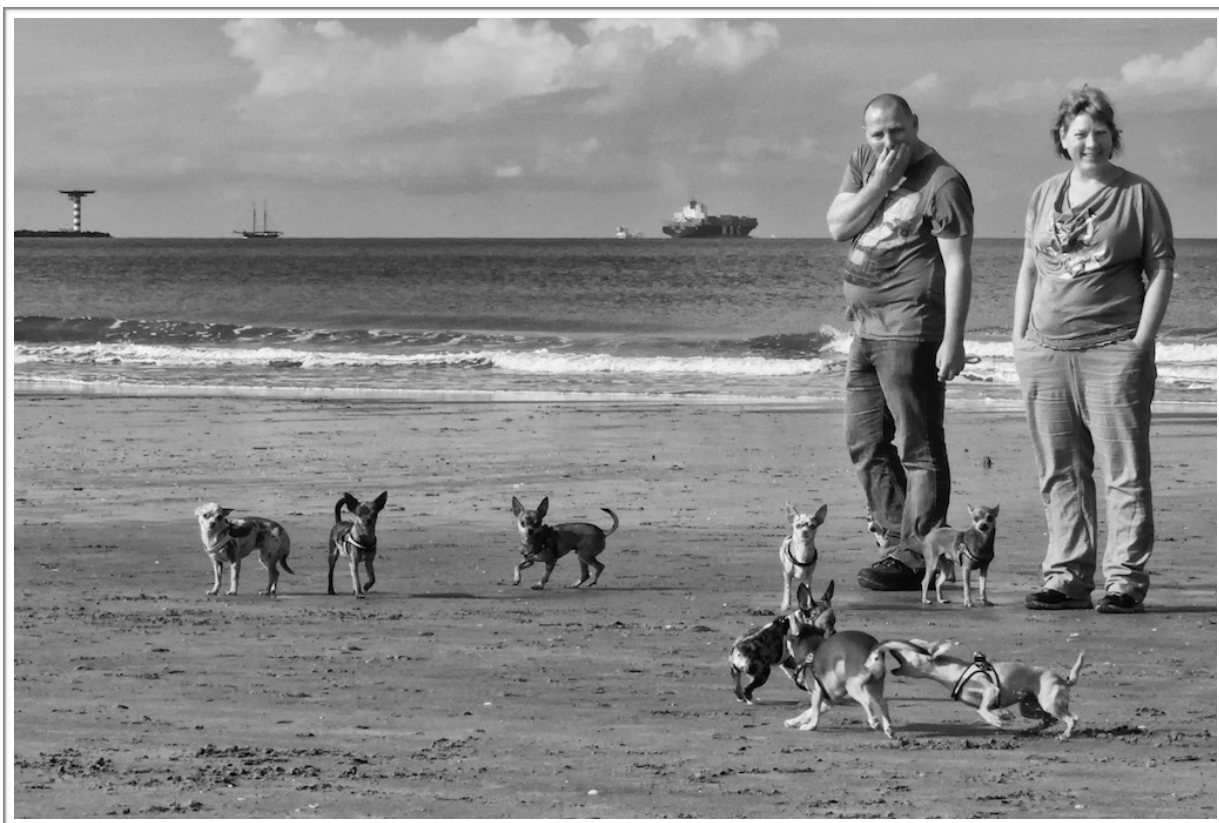
Neformálny portrét

Rozprávanie obrazom

Minule, v našej exkurzii do sveta obrazového jazyka, sme skúsili načrtnúť, že je dobré od zaznamenávania vonkajších znakov prejsť k širším súvislostiam. Od prvoplánovosti k ďalším možnostiam umeleckého vyjadrenia. Spomínali sme aj, že je dobré vrátiť sa k remeslu a naštudovať si základy portrétného fotografovania.

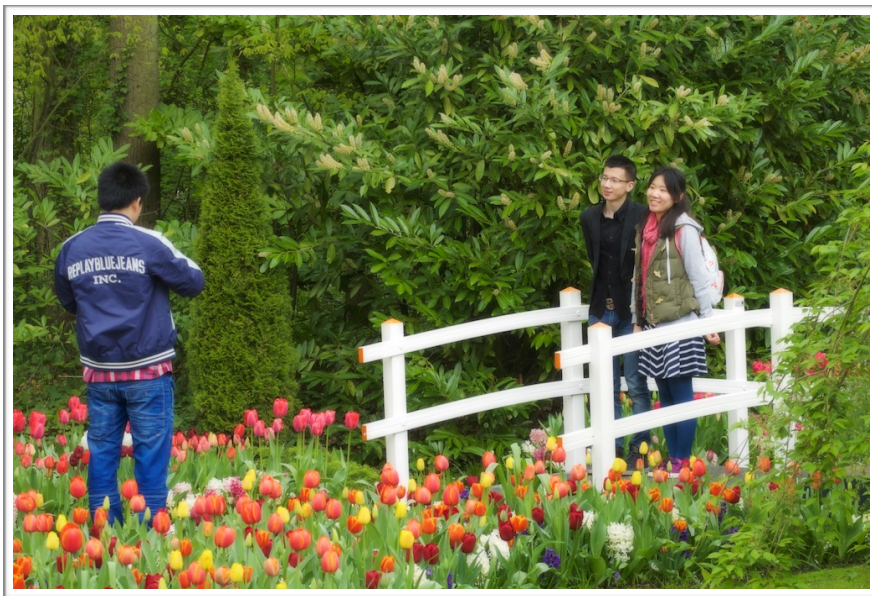
Neformálny znamená, že nelipne na zvyčajnej forme. V našom prípade by to mal byť portrét, ktorý nezobrazuje len dominanciu tváre, ale skôr vyjadriť charakter, náladu, emóciu, ... portrétovaného. Keďže sa nejedná o „momentku“ (ale nevylučuje sa), budeme uvažovať o aranžovanom portrétovaní, ktoré vyžaduje istú pripravenosť, jednak zo strany fotografa, ale aj fotografovaného.

Dva príklady z archívu. Žena prechádzajúca sa rannou plážou. Môže byť osamelosťou, kludom, rekapituláciou, ale aj rozkošou uplynulej noci. Interpretácia je na divákovi, lebo skutočnú emóciu nemožno vyčítať z tváre, skôr len hádať z pózy tela a atmosféry fotografie. Druhá fotografia je skôr momentkou. Zobrazuje manželský pár na prechádzke so svorkou čiváv, ktorá bola napadnutá rozzúreným psím „bejvočákom“. Pán jemne zdesene a pani pobavene sledujú ako sa situácia vyvinie.

Ďalej môže byť neformálnosť portrétovaných zvýraznená prácou s hĺbkou ostrosti, keď dôraz je kladený na pracovnú činnosť - ujo z Helpy, alebo pestrosť tekovského kroja. Vtipná je momentka z holandského Keukenhofu, ktorý je „anektovaný“ čínskymi milovníkmi našej „európskej exotiky“.

Tých možností je nekonečná množina neznámych. Je len na autorovi ako dokáže popustiť uzdu svojej fantázii.

